

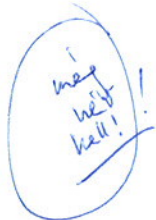
Történelmi igazságtevést!
(Téli a magyar társadalomról)

Harminc éve, 1958 június 17-én a súlyos történelmi sokk-
tól és vérvesztéstől tántorgó magyar társadalom és a világ
közvéleménye döbbenetén értesült a teljes titokban lefoly-
tatott Nagy Imre-perben hozott ítéletekről, a magyar for-
radalom miniszterelnökének és három társának, Gimes Miklós-
nak, Maléter Pálnak és Szilágyi Józsefnek kivégzéséről,
Losonczy Géza börtönben bekövetkezett haláláról, s további
öt társuk súlyos börtönbüntetéséről.

Ez a szörnyű terroritélet, amelyet - többnyire titok-
ban - a hasonló százai előztek meg és követtek, vérrel
pecsételte meg a hatalom kérlelhetetlenségét a magyar
forradalom emlékével, eszméivel, részvevőivel és minden
állhatatos hívével szemben.

Valóban: bármennyit lazult, liberalizálódott s vált
elviselhetőbbé a következő években a hazai rendszer, arcu-
lata ebben a vonatkozásban nagyonis változatlan maradt.

Három évtizede siroknak sem nevezhető jeltelen gödrök-
ben rejtegeti - a rákoskereszturi köztemető legtávolabbi,
301-es parcellájában - az 1956 utáni megtorlása során ki-
végzett több száz, többnyire munkás, katona, értelmiségi
fiatal - Angyal István, ^(építész) Bárány János, ^{Bécsi Péter (e. h.)} Földes Gábor, ^(mérnök)
^(ezredes) Mecséry János, ^(szociális munkás) Szirmai Ottó és sok-sok neves és
névtelen társuk - bitófán meggyalázott tetemét. Hozzátar-
tozóik azóta sem kaptak engedélyt tisztességes eltemetésük-
re, de még felvilágosítást sem, hogy övéik melyik gödörben,
a kisértetiesen sivár rabtemető melyik zugában fekszenek.

Reklám szilárd, pertékusztól kezdve! Utánjáró megfigyelés

Angyal István